

KASTEELPLEIN STREET JOURNAL

Trimestriële nieuwsbrief van Dierickx Leys Private Bank
Jaargang 5, nummer 2 - April 2019

Beste lezer

Het meesterschap dat we zelf nastreven, vinden we ook in andere beroepen. U kunt genieten van een interview met Elke Op de Beeck, die samen met haar vader op gepassioneerde wijze het Horlogeriemuseum in Mechelen runt.

De lage rente is al jaren een gesel voor de spaarder. U leest in deze editie waarom het nog minstens zes jaar duurt alvorens de rente opnieuw hoger kan.

Na een desastreus vierde kwartaal waren de financiële markten in het eerste kwartaal van dit jaar weer heel wat positiever, al was de economische groeivertraging in de wereld daar, vreemd genoeg, de aanleiding voor. We verdiepen ons in twee nieuwe aandelen in de selectie die in de terugval van de markten een stuk lager gingen: Eurofins Scientific en Aalberts Industries.

In het fiscaal-juridische luik gaan we in op de nieuwe mogelijkheden van de generatiesprong bij erfenissen.

We verwelkomen het laatste jaar heel wat nieuwe medewerkers. U leert ze kennen op de laatste bladzijde.

Veel leesplezier.

Kasteelplein Street Journal is een uitgave van Dierickx Leys Private Bank
Kasteelpleinstraat 44-46,
2000 Antwerpen

Verantwoordelijke uitgever:
Werner Wuyts

Redacteurs: Sven Sterckx, Werner Wuyts, Ethel Puncher, Dominique De Schutter, Geert Campaert en Willem De Meulenaer

Opmaak en druk: JEdesign.be

De klok rond gepassioneerd

Experte horlogerie Elke Op de Beeck is een bevoegen restaurateur van klokken en uurwerken. Ze verwelkomt ons in het Mechelse Horlogeriemuseum, waar het lijkt alsof de tijd is blijven stilstaan. O ironie, want om ons heen draaien de zakhorloges, koetshorloges, polshorloges, staanklokken, wandklokken en torenklokken onverstoord verder.

De liefde voor klokwerk werd doorgegeven van vader op dochter, want Jozef Op de Beeck staat te boek als een begiftigd uurwerkmaker. “Toen hij 13 was, is hij bezeten geraakt door een kapotte wekker”, vertelt Elke. “Hij wou koste wat het kost uurwerkmaker worden en heeft zijn droom waargemaakt. Ik ben opgegroeid in een dagelijks bad van klokken en horloges. Op mijn 16de heb ik beseft dat klokken herstellen een heel uitdagende, rustgevend en aparte bezigheid is. Toch ben ik handelswetenschappen gaan studeren, met als specialisatie beleggingsleer. Ik maakte een eindwerk over beleggen in uurwerken en antiek, om na te gaan of je aan de hand van bepaalde parameters kan inschatten hoeveel objecten waard zijn en hoe de prijzen evolueren. Nadien heb ik in avondschool een cursus antiekhandelaar gevolgd en het vak geleerd van mijn vader. Mijn studies zijn altijd een goed plan B geweest. Zolang het mij bevalt, blijf ik klokken en uurwerken restaureren.”

Je werkt nu samen met je vader, in de antiek, in een echt ambacht. Maak je deel uit van een uitstervend ras?

Ik vrees van wel. Ik ben omringd door oude mannen. Ook de mensen waar wij mee samenwerken voor glas, email en restauraties van kastwerk, beoefenen uitstervende beroepen. Vroeger had je uurwerkmakers op elke hoek van de straat, nu moet je heel goed zijn in je specialisatie om te kunnen overleven. We zitten in een nichesegment, en bij gratie daarvan kunnen we doen wat we graag doen. Maar het is niet makkelijk om er een jongere generatie warm voor te krijgen. Dat heeft deels te maken met het gegeven dat je er jaren in moet investeren voordat het rendeert. Je kan niet verwachten om

aan dure dingen te werken en daar veel geld mee te verdienen, zonder eerst veel kapot te maken, met je kop tegen de muur te lopen en opnieuw te moeten beginnen. Zonder passie begin je daar niet aan.

Uurwerken zijn een luxevoorwerp waarmee iemand zich kan onderscheiden, meer dan met een smartwatch ...

Het typische gebruiksvoorwerp vandaag is een wegwerpittem, een consumptiegoed. Tijdens het werk draag ik zelf ook een smartwatch. Dat segment is geen concurrentie voor de luxehorlogerie waarmee je status verwerft. De echte horlogefreak heeft thuis meerdere exemplaren liggen. Afhankelijk van zijn stemming zal hij een ander dragen. Digitale horloges staan dus zeker niet in de weg van de mechanica. Meer zelfs, ze zorgen voor een boost bij jongere generaties. Op zich is dat niet slecht voor ons.

Horloges hebben voor veel mensen een betoverende waarde. Hoe verklaar je die magie?

Een uurwerk is een klein doosje waar veel techniek insteekt. En de mechanica is niet dood, er worden nog altijd nieuwe dingen uitgevonden. Het valt me wel op dat liefhebbers van uurwerken doorgaans mannen zijn. De meeste damesuurwerken zijn eerder juwelen die toevallig ook de tijd aangeven. Als je wil beleggen, ga je beter op zoek naar herenuurwerken, met al hun techniek en verfijning.

Die herenuurwerken passeren al eens jouw kennersoog in het televisieprogramma ‘Rijker dan je denkt’. Heb je er bijzondere ontdekkingen gedaan?

Af en toe passeren er leuke dingen die je nog nooit in handen hebt gehad. Ik herinner me een Omega tafelklokje waar een heel beperkte serie van gemaakt is. Het is leuk om zoiets in levenden lijve te zien, want hoewel je zou denken dat je na twintig jaar alle uurwerken gezien hebt, lopen wij ook nog af en toe nieuwe dingen tegen het lijf.

De collectie in je eigen horlogeriemuseum loopt terug tot 1600. Welk stuk springt er voor jou uit?

Mijn favoriet is een klok waar je dwars doorheen kijkt: la mystérieuse de Robert Houdin. Het is eigenlijk een goocheltruc in een klok, waarbij je alleen de wijzers ziet in een glasplaat. Ik vind het fantastisch om uit te zoeken hoe zoiets werkt. We trachten om aan de argeloze bezoeker mee te geven dat er in ons museum meer te ontdekken valt dan louter een verzameling wijzerplaatjes. In mijn job kan ik me verdiepen in de techniek en kan ik puzzelen. Als dat uiteindelijk lukt, is dat heel fijn, zeker in onze moderne, jachtige wereld waar alles snel moet gaan.

Zie je overeenkomsten in de expertise van horlogemakers en bankiers?

Net zoals een bankier financiële oplossingen zoekt voor een persoon, zullen wij ook altijd de best mogelijke oplossing zoeken als iemand een uurwerk wil laten restaureren. Voor iemand met een bepaalde hoeveelheid geld, is het verleidelijk om te beleggen. Daarom is het goed dat er bij Dierickx Leys een neutrale persoon zit met kennis van zaken die tijd vrijmaakt om duidelijk te kaderen. In feite zou je het ambachtelijk bankieren kunnen noemen.

Kan je de aankoop van horloges of klokken aanraden als een veilige en renderende belegging?

Ja en neen. Ofwel moet je je heel goed laten adviseren door iemand met kennis van zaken, ofwel moet het ook je passie worden en moet je er veel tijd aan besteden om te zoeken en koopjes te doen. Maar ik vind het wel een heel goede aanvullende belegging. Als je graag mooie uurwerken draagt of iets moois in je woonkamer wil, kan je objecten aankopen waarvan je relatief gerust kan zijn dat ze na een aantal jaar nog altijd een zekere waarde hebben. De antiekmarkt is stabiel, maar ook daar zitten highs and lows in. Op dit moment zitten we in een heel diepe low. Ik raad mensen wel altijd aan om mechanica aan te kopen en geen kwarts. Die voorwerpen zijn niet gemaakt om de eeuwen te trotseren, de mechanica is dat wel. Maar het belangrijkste is dat je iets koopt dat je zelf ongelofelijk bevalt en waarvan je, zelfs zonder garantie op een meerwaarde, kan genieten.

De rente blijft nog 6 jaar laag

Sven Sterckx

De Europese en Amerikaanse obligatierente laat nu al 40 jaar een geleidelijke daling optekenen. De belangrijkste reden voor die langetermijntrend is de wijzigende samenstelling van de bevolking. Inzicht verwerven in dat proces is belangrijk om de toekomstige ontwikkeling van de rente in te schatten.

De levenscyclustheorie

Het werkt motiverend als je weet waarvoor je spaart. De ene persoon zet geld opzij om de kinderen te ondersteunen, de andere om een toekomstige aankoop te financieren. Nog iemand anders zet een kapitaal opzij om later het karige pensioentje bij te passen. Niet iedereen slaagt evenwel in die opdracht. Een aantal mensen verdienen onvoldoende om te kunnen sparen, maar voor het leeuwendeel van de bevolking hangt het al dan niet sparen samen met de levensfase waarin ze zich bevinden. Zo is het bijvoorbeeld zeer moeilijk voor jonge mensen om te sparen.

De Amerikaanse econoom Modigliani, beschreef dat fenomeen in zijn levenscyclustheorie. Die theorie onderscheidt drie belangrijke fasen in een leven, waarbij elke fase wordt gekarakteriseerd door haar specifieke inkomsten- en uitgavenpatroon.

Fase 1: jong en zonder zorgen ontsparen

De inkomsten van peuters, kleuters en schoolgaande jeugd zijn zeer beperkt. Ze krijgen eventueel zakgeld en in het beste geval verdienen ze een centje bij met een studentenjob, maar dat is nooit voldoende om hun uitgaven te dekken. Deze groep kan niet sparen maar ontspaart.

Deze periode stopt niet als de jongvolwassenen het arbeidsproces betreden. Aan de start van de loopbaan verdienen de meeste jongeren niet voldoende om alle kosten te dekken. Het stichten van een gezin en de uitbouw van een gezellig nest kost

dan ook zo veel geld dat de meesten daarvoor een lening moeten aangaan.

Fase 2: gesetteld en sparen

Naarmate de leeftijd vordert, stijgt het loon en kan men stilaan een appeltje voor de dorst opzijzetten. Wanneer de kinderen het huis verlaten, ontstaat er alleen maar meer ruimte om te sparen. Deze fase van sparen start rond de leeftijd van 35 jaar en stopt op de gezegende leeftijd van 65 jaar, de pensioenge-rechtigde leeftijd.

Fase 3: pensioen

Op het moment dat je kan genieten van de welverdiende rust, valt het inkomen terug. Het pensioen is spijtig genoeg onvoldoende om de levensstandaard op peil te houden. De spaargelden worden dan aangesproken. Naarmate men ouder wordt, stijgen opnieuw de investeringen en de uitgaven. Dit is opnieuw een fase van ontsparen.

Impact op de langetermijnrente

De levenscyclustheorie is intuïtief voor één individu maar kan evengoed worden toegepast op een groep van mensen of zelfs op een land. De verhouding van de bevolkingspiramide geeft een goede indicatie van langetermijngeldstromen in een land.

Als een groot gedeelte van de bevolking zich in de leeftijdscategorie van 35 tot 65 jaar bevindt, wordt een spaaroverschot gecreëerd.

Gezien het vrije verkeer van kapitaal zal het overgrote gedeelte van het spaaroverschot vloeien naar landen die een spaartekort hebben. In een ideaal scenario is er een evenwicht tussen het spaaroverschot van de ontwikkelde landen en de vraag naar kapitaal bij de opkomende markten. In de vrije economie is het scenario zelden ideaal.

De voorbije jaren was er wereldwijd een spaaroverschot. Dat geldt, dat niet naar consumptie of investeringen vloeit, zoekt zijn weg naar beleggingen. Het spaaroverschot wordt geïnvesteerd in obligaties en aandelen wat respectievelijk de rente naar beneden duwt en de prijzen van de aandelen naar boven stuwt.

De babyboom is de geboortegolf die in veel Europese landen en de Verenigde Staten optrad na de beëindiging van de Tweede Wereldoorlog. De euforie na de bevrijding leidde ertoe dat velen een gezin stichtten. Die demografische groep, die stilaan de pensioenge-rechtigde leeftijd bereikt, zorgde de voorbije 40 jaar voor een wereldwijd spaaroverschot.

$$\text{Spaarratio} = \frac{\text{aantal mensen jonger dan 35 jaar} + \text{aantal mensen ouder dan 65 jaar}}{\text{aantal mensen tussen 35 en 65 jaar}}$$

Om de praktijk aan de theorie te toetsen, berekenen we de 'spaarratio'. Die ratio bekomen we door het aantal ontspaarders te delen door het aantal spaarders. Anders uitgedrukt, nemen we de som van zij die jonger zijn dan 35 en zij die ouder zijn dan 65 en we delen dat cijfer door het aantal mensen met een leeftijd tussen de 35 en 65 jaar. Een laag cijfer geeft aan dat er veel spaarders zijn in het land en zal resulteren in een lage rente. Een hoog cijfer zal daarentegen leiden tot een hoge rente. We berekenen dat cijfer voor de laatste 60 jaar.

Om de spaarratio correct te berekenen, wegen we de spaarratio van de verschillende landen naar de omvang van hun economie. Het zijn de rijkste landen die het meeste spaaroverschot kunnen creëren of andersom zijn het die landen die de meeste investeringen nodig hebben.

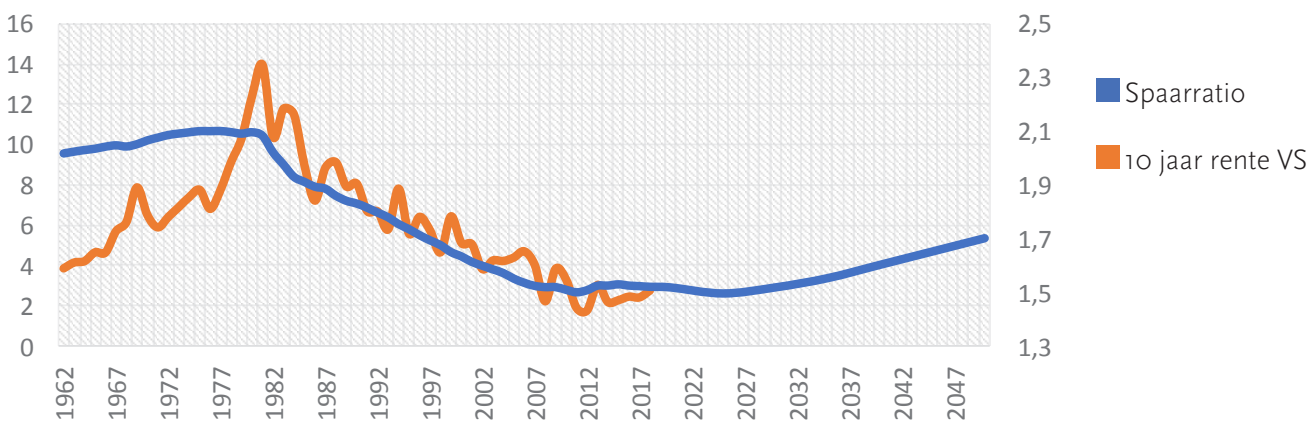
In de bijgevoegde grafiek is de blauwe lijn de weergave van de spaarratio. De oranje lijn geeft de evolutie van de Amerikaanse langetermijnrente weer. De samenhang tussen de spaarratio en de langetermijnrente is overduidelijk en kan een antwoord geven op een aantal vragen die cruciaal zijn voor beleggers:

Zal de rente voor altijd laag blijven? Zal de obligatiebubbel barsten?

Het antwoord is tweemaal neen. De rente zal niet eeuwig laag blijven. Op basis van de bestaande bevolkingspiramides kunnen we projecties maken van de toekomstige verhoudingen tussen spaarders en ontspaarders. Bijgevolg kunnen we op die cijfers de spaarratio berekenen voor de komende jaren. In de bijgevoegde grafiek kan je zien dat de spaarratio laag blijft en zelfs verder kan dalen tot 2025. Demografische ontwikkelingen voorspellen dat de rente nog een 6-tal jaar laag zal blijven. Nadien zal de vergrijzing van de wereldbevolking zorgen voor een opwaartse druk op de rente.

Zal de waardering van aandelen terug evolueren naar het langetermijngemiddelde?

Hier is het antwoord ja. De gemiddelde koers/winstverhouding van de Europese en Amerikaanse beurs ligt reeds enkele jaren boven het gemiddelde op lange termijn. Ooit zal de waardering terug dalen. De spaarratio is ook hier een goede indicator. De waardering zal dalen op het moment dat het spaargeld globaal vermindert, wat eveneens binnen 6 jaar zal gebeuren. Dit is een voorstelling op lange termijn en staat volledig los van kortetermijnbewegingen die inherent zijn aan beleggen in aandelen.

Eurofins Scientific: groeien in labo's wereldwijd

Geert Campaert

Eurofins ontstond in 1987 toen Gilles Martin de rechten kocht op een technologie die zijn ouders ontwikkeld hadden aan de universiteit van Nantes. De technologie was een specifieke testmethode om de oorsprong en zuiverheid van wijn te controleren. De testprocedure werd daarna ook goedgekeurd voor het testen van een reeks andere dranken en voedingsproducten. Zo kon Eurofins geleidelijk groeien door meer en meer verschillende testen uit te voeren in zijn labo's.

In 1997 volgde een beursintroductie en vanaf dan begon Eurofins labo's met unieke technologieën op te kopen in binnen- en buitenland om zo zijn portefeuille uit te breiden. Naast de oorspronkelijke markten van drank en voeding breidde Eurofins vervolgens uit naar testen met betrekking tot milieu en farmaceutica. Geleidelijk aan werden ook overnames buiten Europa gerealiseerd en werd het bedrijf een wereldwijd actieve speler. Door de uitbouw van een globaal netwerk kon Eurofins ook grote multinationals als klanten aantrekken: 9 van de 10 grootste farmabedrijven zijn vandaag klant, net als 9 van de 10 grootste voeding- en drankbedrijven.

De testingmarkt heeft enkele kenmerken die ons sterk aanspreken: het gaat om activiteiten die weinig cyclisch zijn en periodiek herhaald moeten worden, wat zorgt voor recurrente inkomsten: 95% van de inkomsten zijn dan ook recurrent. Bovendien switchen klanten niet gemakkelijk naar een andere speler en wordt er weinig op prijs geconcurrereerd.

Vandaag voert Eurofins jaarlijks meer dan 400 miljoen testen uit in 650 labo's wereldwijd. De activiteiten zijn nu ingedeeld in vier divisies:

Food & Feed Testing: uiteenlopende testen op voeding en dierenvoeding (op kwaliteit, samenstelling, aanwezigheid giftige stoffen ...)

Testing for Pharma/Biotech/Agrosciences: testen op (bio)farmaceutische producten

Environment Testing: analyse van water, lucht en bodem om kwaliteit te testen of vervuiling te meten.

Clinical Diagnostics: analyse van bloed, urine en dna voor medische diagnoses

De belangrijkste divisies zijn Food & Feed Testing en Environment Testing, waarin het bedrijf wereldleider is. De kleinste divisie is Clinical Diagnostics, die pas in 2014 werd opgericht.

Ambitieuus

Eurofins legde de voorbije jaren de lat hoog op het gebied van groei: in 2012 stelde men als doel om de omzet in vijf jaar te verdubbelen van € 1 miljard naar € 2 miljard. Die doelstelling werd al in 2015 gehaald, waarna men opnieuw de omzet wou verdubbelen in vijf jaar. In 2018 werd die nieuwe doelstelling ook al bijna gehaald met een omzet van € 3,8 miljard. Ondertussen werd het doel voor 2020 verhoogd van € 4 miljard naar € 5 miljard.

Overnames

De testingmarkt is een groeiende markt en daar kan Eurofins van profiteren: we verwachten de komende jaren een jaarlijkse organische groei van ongeveer 5%. Het grootste deel van de forse omzetgroei de voorbije jaren kwam echter van de talloze overnames die Eurofins deed. De voorbije twee jaar heeft Eurofins ook nog een tandje bijgestoken op de overnamemarkt: na 12 overnames in 2016 realiseerde het bedrijf 60 overnames in 2017 en 50 in 2018.

Hogere schuldgraad

Voor de periode 2015-2020 voorziet Eurofins ook grote investeringen om zijn wereldwijd netwerk van laboratoria verder uit te bouwen. De combinatie van de grote investeringen en het hoge aantal overnames hebben de schuldgraad van het bedrijf het voorbije jaar wel sterk doen stijgen. Kritiek op de hogere schuldgraad heeft in 2018 gewogen op de koers van het aandeel. Ondertussen heeft het bedrijf daarop gereageerd en aangegeven dat het in 2019-2020 de overname-activiteiten gevoelig gaat terugschroeven, waardoor de schuldgraad opnieuw zou moeten dalen. We denken dan ook dat de koersdaling overdreven is en dat daardoor vandaag een interessant moment kan zijn om in te stappen.

Conclusie

Eurofins is de marktleider in een groeiende sector met een waardering die opnieuw redelijk is geworden na de koersdaling van het voorbije jaar. We verwachten dat Eurofins de komende twee jaar zijn overnames integreert, zo zijn winstmarges verder verhoogt en daarnaast ook zijn schuldgraad geleidelijk verlaagt. Wanneer dat gebeurt, zal het aandeel opnieuw in de gratie van de beleggers komen, en een hogere waardering op de beurs krijgen.

U vindt de volledige studie op www.dierickxleys.be/nl/studies/eurofins-scientific.

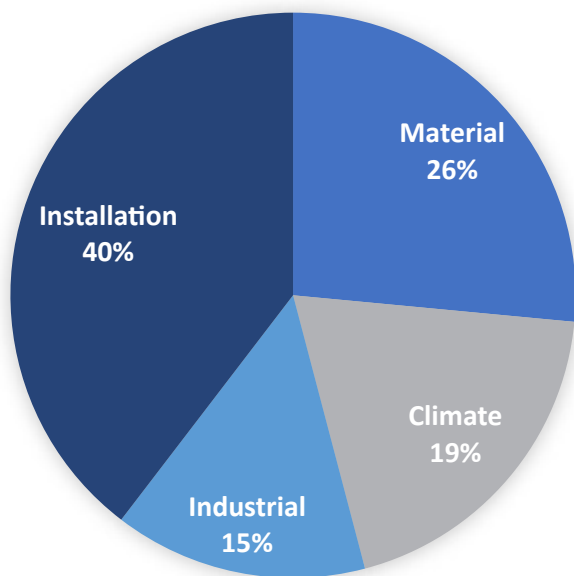

Aalberts Industries

Willem De Meulenaer

We hebben er het nodige geduld voor moeten opbrengen, maar na enkele jaren afwezigheid, verwelkomen we Aalberts Industries terug in onze selectie. Dit interessante bedrijf is nooit echt verdwenen van onze radar, maar soms is een aandeel gewoonweg te duur om in overweging te nemen. Wat tussen haakjes niets wil zeggen over de kwaliteit van het bedrijf in kwestie. In de afgelopen maanden is de koers echter voldoende teruggevallen om het aandeel nog eens onder de loop te nemen.

Omzetverdeling Aalberts Industries

Aalberts Industries is een industriële technologie-groep met volgende kernactiviteiten :

In de afdeling Installation technology worden leidingen en connectiesystemen ontworpen en geproduceerd voor de aanvoer van water of gas dat gebruikt wordt voor verwarming, koeling, drinkwater of als bluswater (sprinklersystemen). Die systemen worden geïnstalleerd in residentiële woningen, in commerciële of industriële panden of in industriële installaties.

In de divisie Material technology worden materialen behandeld (hitte/oppervlaktebehandeling) die bestemd zijn voor de luchtvaart of energie-industrie. Zo worden bijvoorbeeld zeer duurzame coatings aangebracht op onderdelen van turbines, vleugels en landingsgestellen.

In de afdeling Climate technology worden volledige controlesystemen ontwikkeld en geproduceerd die dienen voor verwarming, afkoeling en ventilatie in residentiële en commerciële gebouwen.

De laatste divisie, Industrial technology, omvat het ontwerp en de productie van op maat gemaakte oplossingen, materialen of onderdelen om gassen en vloeistoffen te regelen onder dikwijls moeilijke omgevingsfactoren (zeer hoge druk of temperaturen).

Aalberts Industries is dus aanwezig in interessante niches of deelmarkten. Niches staan meestal synoniem voor minder concurrentie en hogere marges, wat ook hier effectief het geval is.

Het bedrijf kende in het verleden een fenomenale groei. Van 1988 tot 2008 werd een groei van maar liefst 22 % opgetekend op jaarbasis. De groeistrategie – een echte buy-and-buildstrategie - legde het bedrijf geen windeieren. Met de regelmaat van de klok werden overnames verricht, doorgaans in producten of diensten die een mooie aanvulling betekenden voor de reeds bestaande product- of

dienstenportefeuille. Vervolgens optimaliseerde Aalberts Industries de zogenaamde 'cross-selling'. Dat betekent dat de klanten van de nieuw overgenomen entiteit de reeds bestaande producten en diensten van Aalberts Industries kregen aangeboden, terwijl aan de oude klanten van Aalberts Industries de producten en diensten van de nieuwe entiteit werden aangeboden. Op die manier werden de overnames heel snel gerendabiliseerd en droegen ze vlug bij tot de winst. Het verwateringseffect dat optrad door de overnames werd op die manier heel snel in de kiem gesmoord, wat beleggers uiteraard in dank afnamen.

Aalberts Industries is intussen uitgegroeid tot een relatief grote speler met een marktkapitalisatie van momenteel € 3,6 miljard. Hoe groter een bedrijf wordt, hoe moeilijker het wordt om spectaculaire groeicijfers te blijven voorleggen. Het is dan ook logisch dat de groeicijfers de laatste jaren minder indrukwekkend zijn. Maar ook al oogt de groei minder indrukwekkend dan vroeger, toch kan Aalberts Industries nog steeds degelijke groeicijfers voorleggen. Zo is de omzet in de afgelopen vijf jaar met 5,8% op jaarbasis gestegen, terwijl de nettowinst jaarlijks 12,7% aangroeide. Daar kunnen veel bedrijven enkel maar van dromen.

Conclusie

Aan spectaculaire groeicijfers moeten we ons bij Aalberts Industries niet direct verwachten, gezien de grootte van het bedrijf en de groeivertraging wereldwijd. Maar dat neemt niet weg dat Aalberts een bedrijf is dat aanwezig is in interessante niches, die dan bovendien nog eens weinig onderhevig zijn aan de disruptie die zoveel andere bedrijven en sectoren getroffen heeft. Gezien de daling van de koers de afgelopen tijd, werd het aandeel terug een pak interessanter en momenteel flirt het met de koopzone, die we op € 30 hebben ingesteld. Voorlopig zitten we daar nog net iets boven zodat het advies 'houden' luidt. Hou wel rekening met een hoge volatiliteit bij een zware economische terugval.

De volledige studie vindt u op www.dierickxleys.be/nl/studies/aalberts.

De erfenissprong: rechtstreeks aan de kleinkinderen geven

Dominique De Schutter

De levensverwachting neemt elk jaar gestaag toe waardoor kinderen op steeds latere leeftijd van hun ouders erven. Vaak zullen de kleinkinderen meer nood hebben aan een financiële ruggensteun dan hun eigen ouders die dat vermogen niet meer zo hard nodig hebben.

Sinds 2013 is daarom een nieuwe vorm van successieplanning in het leven geroepen waarbij de volledige erfenis van de ouders vrijwillig kan verworpen worden met als bedoeling om de eigen kinderen, de kleinkinderen van de grootouders, te laten erven. Aanvankelijk kende die nieuwe vorm van successieplanning niet veel succes. Ondertussen werd er door de wetgever een aantal keer gesleuteld aan de regels omtrent de erfenissprong waardoor de erfenissprong gevoelig interessanter is geworden.

Fiscaal

Het enige fiscale voordeel bestond er aanvankelijk in dat het vermogen zich door de generatiesprong al bij de volgende generatie bevond en er dus geen tweede maal erfbelasting verschuldigd was.

Anderzijds was er ook sprake van een fiscale hinderpaal: de ervende kleinkinderen moesten bij een erfenissprong de volledige erfbelasting betalen die anders door hun ouders verschuldigd was. De verwerping van de nalatenschap mocht de staat dus niet benadelen.

Sinds eind 2017 heeft de Vlaamse regering daarmee komaf gemaakt: ieder kleinkind wordt sinds dan op zijn werkelijke erfdeel belast. Als er meerdere kleinkinderen zijn die elk een kleiner deel van het vermogen erven, kunnen de kleinkinderen onderworpen zijn aan een lager tarief van erfbelasting.

Voorbeeld

Stel dat een grootvader een roerend vermogen van € 600.000 bezit. Hij laat 2 kinderen en 4 kleinkinderen na. Bij een wettelijke vererving door de 2 kinderen is daarop in totaal € 66.000 erfbelasting verschuldigd (of € 33.000 per kind). De kinderen moeten op een gedeelte van de erfenis 27 % erfbelasting betalen.

Als beide kinderen hun erfenis verwerpen en dus vrijwillig doorgeven aan de kleinkinderen, ontvangt ieder kleinkind € 150.000 aan roerend vermogen en valt de erfenis in de lagere tariefschaal van 9%. Elk kleinkind moet dan slechts € 10.500 aan erfbelasting betalen, waardoor de totale erfbelasting € 42.000 bedraagt, hetgeen een mooie besparing uitmaakt.

Gedeeltelijke erfenissprong

Vóór 1 september 2018 was de erfenissprong een alles-of-nietsverhaal: de ervende ouders konden enkel de volledige nalatenschap verwerpen. Zij konden dus niet opteren om een deel zelf te behouden en een deel te laten vererven door hun eigen kinderen.

Daaraan is in het Vlaamse Gewest tegemoetgekomen door, naast de volledige erfenissprong, ook een gedeeltelijke erfenissprong in te voeren van toepassing op overlijdens sinds 1 september 2018. Meer bepaald aanvaardt de ouder in eerste instantie de volledige nalatenschap (en betaalt de volledige erfbelasting). Vervolgens heeft de ouder één jaar de tijd (te rekenen vanaf het overlijden) om (een deel van) de vererfde goederen door te schenken aan de kinderen. Op die schenking zal geen schenkbelasting verschuldigd zijn.

Testament

Het initiatief voor de erfenissprong ligt steeds bij de ouder/erfgenaam. Grootouders kunnen een erfenissprong dus niet opleggen aan hun kinderen. Als ze er zeker van willen zijn dat de kleinkinderen een deel van hun erfenis ontvangen, kunnen de grootouders dat zelf voorzien in hun testament. Doordat de wetgeving een belastingvermindering voorziet op kleine erfdelen, moet een kleinkind geen erfbelasting betalen op de schijf tot € 12.500. Zo kan een grootouder aan 4 kleinkinderen in totaal € 50.000 nalaten zonder dat daarop erfbelasting verschuldigd zal zijn.

Enige beperking bij de opmaak van een testament zijn de regels omtrent het reservataire deel: kinderen hebben recht op een minimaal deel van het vermogen van hun ouders. Als grootouders in hun testament bepalen dat bij hun overlijden heel het vermogen aan de kleinkinderen toekomt, kunnen de ouders, zijnde de kinderen, hun reservataire deel opeisen. Sinds 1 september 2018 bedraagt het minimale deel dat aan de kinderen moet toekomen, de helft van het vermogen, ongeacht het aantal kinderen.

Erfovereenkomst

Sinds 1 september 2018 is het mogelijk om bij de notaris een globale of een punctuele erfovereenkomst af te sluiten. Zo zou een kind bijvoorbeeld akkoord kunnen gaan dat een substantieel deel van het vermogen van zijn ouders toekomt aan zijn eigen kinderen, zijnde de kleinkinderen, zonder dat er daarbij nog betwisting kan ontstaan omtrent de schending van de reserve.

De verschillende aanpassingen aan de regelgeving omtrent de erfenissprong, maakt deze manier van successieplanning veel interessanter. Zoals bij alle vormen van successieplanning, moet dat afgestemd worden op uw persoonlijke situatie. Wij begeleiden u daar graag verder bij.

Nieuw in uw aangifte personenbelasting: belastingvrijstelling dividenden

Ethel Puncher

Ontving u in 2018 dividenden van aandelen? Dan kan u een belastingvrijstelling krijgen voor een eerste schijf van € 640 aan ontvangen brutodividenden. Gelet op het tarief van de roerende voorheffing van 30 % houdt dat een vrijstelling van maximaal € 192 in. Voor dividenden ontvangen in 2019, wordt de schijf opgetrokken naar € 800 (maximale vrijstelling van € 240).

De vrijstelling geldt per belastingplichtige en is van toepassing op zowel binnenlandse als buitenlandse dividenden. Opgelet: het gaat om dividenden van

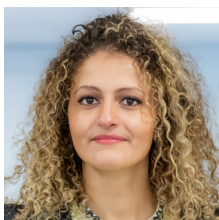
aandelen (rechtstreekse investeringen in bedrijven), niet om dividenden van beleggingsfondsen.

U moet de vrijstelling zelf aanvragen via uw aangifte personenbelasting. Wanneer u voor meer dan € 640 dividenden heeft ontvangen, kiest u zelf voor welke dividenden u de vrijstelling vraagt. U moet de aanvraag kunnen staven met bewijzen die u ter beschikking moet houden van de fiscale administratie. Een Koninklijk Besluit zal bepalen op welke manier dat bewijs wordt geleverd.

Bedrijfsnieuws

Werner Wuyts

We verwelkomden het afgelopen jaar heel wat nieuwe, enthousiaste medewerkers in ons kantoor in Antwerpen: Joris Van Briel, Marie Persyn, Karima Hamdaoui en Christophe Verwilghen.

Karima Hamdaoui zal ons helpen de bureaus en lokalen spik en span te houden.

Joris Van Briel speelt als cellist in verschillende orkesten. Tijdens zijn masterstudie aan de Universiteit Antwerpen werd hij gebeten door de beursmicrobe. Hij staat onze klanten als relatiebeheerder en beleggingspecialist met raad en daad bij.

Marie Persyn, pas afgestudeerd aan de AP Hogeschool Antwerpen, ondersteunt de juridische dienst en de afdeling Compliance als juridisch medewerker.

Christophe Verwilghen is commercieel medewerker in het kantoor in Antwerpen. Na zijn masterstudies TEW aan de KUL trok Christophe naar Madrid voor een bijkomende masteropleiding Management.

We wensen hen heel veel succes in een aangename werksfeer!

Kortetermijnfinanciering nodig? Wat denkt u van een Lombardkrediet?

Op basis van uw portefeuille kunt u een krediet aangaan voor investeringsnoden zoals de (her) financiering van vastgoed of het benutten van een beleggingsopportunity. U ontvangt een gepersonaliseerd kredietvoorstel.

De basis voor het verstrekken van het krediet is de pandwaarde van uw effecten en heeft volgende kenmerken en voorwaarden:

- De looptijd is één jaar, eventueel verlengbaar.
- De kostprijs blijft beperkt tot de rente zonder andere verborgen (dossier)kosten.

- De opname van het afgesproken bedrag is vrijblijvend.
- De terugbetaling of een gedeeltelijke terugbetaling kan op elk tijdstip.
- De rente is enkel van toepassing op het effectief opgenomen bedrag.
- Er is geen schuldsaldooverzekering nodig.

De betaalde rente kan, als de reden van het krediet de financiering van de aankoop van vastgoed betreft, in bepaalde gevallen in de belastingaangifte ingebracht worden ter vermindering van het kadastraal inkomen. Let op, geld lenen kost ook geld.

Deze publicatie is niet opgesteld conform de voorschriften ter bevordering van de onafhankelijkheid van beleggingsonderzoek. De beleggingsinstrumenten vermeld in deze publicatie zijn niet geschikt voor alle beleggers. Er dient rekening gehouden te worden met de doelstellingen, financiële draagkracht, kennis, ervaring en risicokenmerken van de belegger. De Bank verstrekt langs deze weg geen persoonlijk beleggingsadvies. De Bank is niet verantwoordelijk voor enige schade die uit deze adviezen zou voortvloeien. Meer informatie over de selectie en beoordelingsmethodes van hoger vermelde effecten en de onafhankelijkheid van het onderzoek ervan vindt u op [dierickxleys.be](#) in de rubriek beleggingsadvies. De vermelde historische resultaten en prognoses zijn geen betrouwbare indicator voor toekomstige resultaten. De vermelde opinies kunnen in de toekomst wijzigen. 'Kasteelplein Street Journal' is een trimestriële uitgave van Dierickx Leys Private Bank, Kasteelpleinstraat 44-46, BE-2000 Antwerpen tel: +32 3 241 09 99 De redactie wordt verzorgd door Dominique De Schutter, Ethel Puncher, Willem De Meulenaer, Geert Campaert en Werner Wuyts. Overname uit deze publicatie is toegelaten mits bronvermelding.